

» během 14 dní. Pro mě, jako učitele, tedy bylo opravdu náročné věnovat alespoň tři hodiny čistého času denně on-line setkáním, hodně to vyčerpávalo. A to jsem na tento model práce - webináře, on-line pracovní schůzky - zvyklý. Jak to asi muselo působit na učitele, kteří na tento styl práce vůbec nebyli připraveni?

Učitelé, kteří se už před obdobím uzavření škol zabývali digitálními technologiemi, to jistě měli jednodušší. Výhodu měli určitě také učitelé, kteří měli se žáky dobré vztahy, pečovali o ně a pěstovali vztah důvěry. Žáci jim pak na takové on-line hodiny chodili a plnili i úkoly zadané takřkajíc v režimu off-line. Ale příprava takových on-line hodin je bezpochyby časově náročnější. Je totiž nutné vzít v potaz také organizační stránku věci, tedy počet dětí v rodinách a jejich vybavenost technikou, neexistenci internetového připojení, či pomalé připojení. Je nutné se i na takové věci ptát.

Ve škole, kde v současnosti učím, jsme se žáků i rodičů ptali, posílali jsme jim dotazníky, organizovali pro ně kavárny. Potřebovali jsme vědět, co jim vyhovuje, a co naopak nedělat, protože je to nepříjemné a nevede to k pokroku, nemá to tedy smysl. Vstupovali jsme tímto způsobem přímo do domácností a dozvídali jsme se najednou víc soukromých informací. To se dělo i opačně, i do našeho soukromí vstupovali žáci a rodiče. Jako učitelé jsme také odhalili svoje metody, které rodič do té doby neměl příliš šanci vidět. Viděl komunikaci se žákem v přímém přenosu. To jsou aspekty, na které nebyl nikdo z nás zvyklý.

Určitě je tedy důležité, aby se při přípravě učitelů dbalo na rozvoj digitálních kompetencí, ovšem aby se také stále kladl důraz na vztahy ve třídě. Co dělat, když se vztahy zhorší, jak je napravovat, jaké techniky zvolit? Co dělat v případě, že žák nemůže docházet do školy? Zkušenosti z doby, kdy byly školy zavřené, teď můžeme lépe využít v případě nemoci žáka, jeho dlouhodobé nepřítomnosti a podobně.

Pro IT firmy je on-line vzdělávání zajímavá oblast, vyvíjejí pro tento segment nový software a technologie. Existuje na straně vzdělávacích institucí subjekt nebo alespoň iniciativa zabývající se formulováním jejich potřeb nebo návrhy na podobu nových výukových prostředků?

Všiml jsem si, že ZČU v Plzni zpracovala pro MŠMT odpovědi na to, co by bylo možné využít pro distanční vzdělávání. Já ale vidím v jednotnosti, v unifikaci nebezpečí. Osobně jsem spíš pro maximální pestrost. Jako zkušený učitel si umím najít potřebné digitální nástroje, ukázat je kolegům, použít je smysluplně ve výuce s určitým vzdělávacím cílem. Jako potřebnou tedy vidím spíš formulaci nějakých obecných bodů, které je nutné v distančním vzdělávání dodržovat. I tady jsme si ale během uzavření škol v učitelských komunitách dokázali pomoci a poradit. Už léta sbírám odkazy na zajímavé výukové materiály, názory i metody, všechny jsou k vidění na Dejtemipevnybod.cz. A musím říci, že koronakrize byla naprostou žní dobrých a inspirativních věcí.

Foto Shutterstock 2x

SOUČASNÁ ÚLOHA UČITELE

I učitelská profese se proměňuje s tím, jak jsou informace dnes přístupné kdekoli a komukoli. Nejsme už ti, kdo informace zprostředkovávají a šíří. Jsme těmi, kteří napomáhají prokousat se množstvím informací, pomáháme rozlišovat jejich důležitost. Jsme těmi, kdo pomáhají plánovat vzdělávání našich žáků. Jsme pomocnými rukama na cestě k úspěchům druhých.